

staltning. Det er også en tankegang, der f.eks. findes i Schengenaftalen, og konturerne af en føderal overvågningsstat, et føderalt overvågnings-samfund tegner sig altså ikke alene her, men også på andre felter. Det er det, der gør det hele så alarmerende.

Jeg har hæftet mig ved, at den diskussion om retsgrundlaget, som allerede blev nævnt af fru Lene Espersen og igen senere af hr. Kristian Thulesen Dahl, ikke er blevet besvaret fra regeringens og regeringspartierne side – ej heller fra SF's – og jeg vil meget håbe, at landbrugs- og fiskeriministeren vil gå ind og redegøre for retsgrundlaget. Fru Vibeke Peschardt var i hvert fald ikke i stand til det.

Efter min opfattelse er der ingen artikler i Unionstraktaten, der giver hjemmel til at indføre satellitovervågning – hverken på landjorden eller til søs. Det er jo således, at suveræniteten kun kan overdrages til EU i et nærmere bestemt omfang. Det er ganske vist ud over det nærmere bestemte omfang sket ved hjælp af gummiparagraffen, men det berettiger jo ikke til, at man også bruger andre artikler – her art. 43 – til at overtræde grundloven; det ene grundlovsbrud berettiger ikke det næste.

Så derfor må man sige, at denne sag også forfatningsmæssigt er alvorlig, og jeg håber meget, at ministeren i modsætning til den radikale ordfører er i stand til at give en indholdsmæssig forklaring på forfatningsproblemet.

Hvis man vil fremture med en beslutning allerede på det næste ministerrådsmøde, så vil jeg opfordre regeringen til, at Danmark kræver, at sagen stoppes på grund af problemet med retsgrundlaget. Dernæst er det Enhedslistens opfattelse, at hvis et flertal i Ministerrådet agter at vedtage det, så bør Danmark påberåbe sig, at der her er tale om en sag af vital interesse, og gøre krav på at kunne anvende Luxembourgforligets vetoret. Det mener jeg afgjort der er belæg for at kræve i den her sag, og vi vil altså foreslå, at regeringen nedlægger et Luxembourgveto, og jeg håber i ganske særlig grad, at der i hvert fald hos et flertal i Folketinget kan være enighed om dét, hvis det skulle blive sådan, at kompromisforslaget skal besluttes.

Kompromisforslaget er jo ganske enkelt en skændsel, fordi man her for at hygge nogle bestemte landes kartofler laver et forslag, hvor det ikke engang ud fra en saglig kontrolmæssig betragtning vil kunne begrundes, at man indfører satellitkontrollen. Man indfører den på et område, hvor den ikke vil have nogen som helst

effekt, hvorimod man fritager de områder, hvor man dog ud fra en ren fiskeripolitisk betragtning ville kunne begrunde, at der indføres en eller anden form for kontrol med, hvor skibene befinder sig på et bestemt tidspunkt.

Men det har netop ingen relevans på de områder, der er tilbage, og derfor ser det ud som om, der er nogle lande, som vil hygge deres egne kartofler. Der er måske endog tale om, at nogle lande ønsker at iværksætte en straffekontrol over for et flertal i det danske Folketing. Det kan man bestemt ikke udelukke.

Der har været ordførere – jeg tror endda fra regeringspartierne – som har antydnet noget i retning af, at når Danmark havde sagt nej, så kunne man jo ikke forvente at få nogen indflydelse på indholdet. Jeg tror, at det dækker over, at Kommissionen og nogle lande måske ønsker at tildele Danmark en lussing, fordi vi har været uartige. Derfor synes jeg, at hvis det virkelig er tilfældet, og det kan man ikke udelukke ligger bagved, så må det danske svar være et Luxembourgveto. Det er helt uanstændigt, hvis vi skulle stå model til sådan noget, og jeg håber i hvert fald ikke, at et flertal i Folketinget vil lade sig kyse, hvis det er sådan nogle magtbetragtninger og magtbrutalitet, som ligger bag ved de manøvrer, der foregår nede hos bureaukraterne i Bruxelles.

Jeg synes, at flertallet skal stå fast. Jeg synes endda, at flertallet bør gå videre og sige, at det her bliver ganske enkelt ikke til noget. Der bliver ingen satellitovervågning i de danske farvande. EU kan med eller uden flertal træffe de beslutninger, det vil, men der kommer ikke satellitovervågning i Danmark. Den melding synes jeg man skulle give bureaukraterne i Bruxelles.

Addi Andersen (CD):

Det er en lidt speciel oplevelse at være en af de sidste ordførere. Vi har vel haft ca. 50 korte bemærkninger, og jeg er fuldstændig enig i hr. Bertel Haarders bemærkning under banandebatten.

Når man sidder og hører, at hr. Svend Heiselberg taler om, at denne kontrol vil ødelægge et helt erhverv, så må det være, fordi hr. Svend Heiselberg tror, at alle fiskere snyder; men det tror jeg i hvert fald ikke de gør.

Det kan godt undre mig noget, at der kommer så store følelsesudbrud på bordet. Jeg kunne desværre ikke være til stede i Europaudvalget, da den var på dagsordenen, men ligesom hr.